

	ΜΑΘΗΜΑ	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ ' ΛΥΚΕΙΟΥ
	ΔΙΑΡΚΕΙΑ	3 ΩΡΕΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α

A.1.1:α. Να αναλύσετε της εξής ιστορικούς όρους: Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο, Ιάπωνες, Μικτή Επιτροπή.

A.1. β. Να απαντηθούν οι κάτωθι ερωτήσεις σύντομης απάντησης.

- i. Γιατί οι πιο σημαντικές επιπτώσεις της κρίσης του 1932 εντοπίζονται στο πολιτικό πεδίο ;
 - ii. Γιατί ο Κριμαϊκός πόλεμος συνέβαλε στην αποδυνάμωση των ξενικών κομμάτων;
- (9+6 μονάδες)

A.1910	1. Ίδρυση ΣΕΚΕ
B.1915	2. Ήττα Βενιζέλου στις εκλογές
Γ.1920	3. Ίδρυση Λαϊκού κόμματος
Δ.1918	4. πρώτος πλεονασματικός προϋπολογισμός
E.1911	5. Διπλή παραίτηση Βενιζέλου

(10 μονάδες)

A.2.1. Ποια η φύση της γενοκτονίας του ποντιακού Ελληνισμού;

A.2.2. Πως έκριναν την ενσωμάτωσή τους οι ίδιοι οι πρόσφυγες και ποιες ήταν οι κατηγορίες τους προς το κράτος ;

(10+15 μονάδες)

ΕΝΟΤΗΤΑ Β

B.1. Ποια ήταν η στάση του Πρίγκιπα Γεωργίου στην αντιπαράθεση με τον Βενιζέλο στο θέμα της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα και πως την ερμηνεύετε με βάση τις πηγές και τις ιστορικές σας γνώσεις ;

Ο πρίγκιπας Γεώργιος, έχοντας την αντίληψη ότι η άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της Κρήτης ήταν αρμοδιότητα της ελληνικής μοναρχίας, ανέλαβε μόνος τη μεθόδευση της προσάρτησης της Μεγαλονήσου στη μητέρα πατρίδα χωρίς να συμβουλευτεί τους υπουργούς του για τις ενδεδειγμένες ενέργειες και διαπραγματεύσεις. Η πρωτοβουλία του είχε τη μορφή προσωπικών συζητήσεων με τον τσάρο της Ρωσίας και απευθείας διαπραγματεύσεων με τους υπουργούς Εξωτερικών της Ρωσίας, της Γαλλίας, της Αγγλίας και της Ιταλίας. Ο Βενιζέλος θεώρησε πρόωρες τις ενέργειες του ύπατου αρμοστή, κρίνοντας ότι η κρητική κυβέρνηση ήταν ασταθής και τα συνταγματικά θεμέλια ασαφή. Πίστευε και υποστήριζε την ανακήρυξη της Κρήτης σε ανεξάρτητο πριγκιπάτο ως τελευταίο στάδιο για τη νομότυπη πραγματοποίηση της ένωσής της με την Ελλάδα.

Είναι βέβαιο ότι ο πρίγκιπας, όπως και ο περισσότερος κόσμος της εποχής εκείνης, δεν κατανόησε το γεγονός πως ήταν δυνατό να υπάρχουν διαφορετικές μεθοδεύσεις για την πραγματοποίηση της ένωσης. Δεν ήταν η επίπλαστη η εναντίωσή του στον Βενιζέλο. Ο αυταρχικός πρίγκιπας δεν ήταν

ικανός να αντιληφθεί τη λεπτή διαφορά μεταξύ της δεσποτικής διακυβέρνησης με ξένη κηδεμονία και, από την άλλη μεριά, της πλήρους αυτονομίας, χωρίς ξένες επεμβάσεις και με κυβερνήτη διορισμένο από την ελληνική κυβέρνηση που υποστήριζε ο Βενιζέλος ως ασφαλέστερη μεθόδευση για την απώτερη επίτευξη του ενωτικού σκοπού ...

Ο πρίγκιπας Γεώργιος είχε την πεποίθηση ότι οποιαδήποτε λύση του Κρητικού θα προερχόταν από τις Μεγάλες Δυνάμεις και κατά τη γνώμη του, οι πολιτικοί παράγοντες της Κρήτης ήταν άσχετοι με το θέμα, αν όχι επιζήμιοι ... Στάθηκε αδύνατο γι' αυτόν να αντιληφθεί τη σημασία της πολιτικής κινητοποίησης των ίδιων των Κρητικών, καθώς και την εύλογη απαίτησή τους να αποκτήσουν τον έλεγχο της τύχης τους μετά από αιώνες αγώνων κατά των Τούρκων κυριάρχων.

.....
Όσον αφορά το Σύνταγμα τα σοβαρά προβλήματα που γεννήθηκαν στην εφαρμογή του ήταν συνέπεια των ατελειών του. Για παράδειγμα, ο ύπατος αρμοστής οριζόταν ως αντιπρόσωπος των Μεγάλων Δυνάμεων στην Κρήτη, αλλά συνδεόταν και με το λαό της με μια «σύμβαση». Ήταν ο κεντρικός παράγοντας του κράτους και ο κύριος εκτελεστικός λειτουργός και σημαντικό στέλεχος της νομοθετικής εξουσίας. Όπως παρατηρούσε ο πρόεδρος της συντακτικής επιτροπής Ι. Σφακιανάκης, «το πρόσωπον του Ηγεμόνος είναι το κέντρον όλων των εξουσιών». Από την άλλη μεριά, τα μέλη της αρμοστειακής κυβέρνησης, σύμφωνα πάντοτε με το σύνταγμα, ήταν σύμβουλοι του πρίγκιπα, ελεγχόμενοι και άμεσα υπόλογοι σ' αυτόν μάλλον παρά στη Συνέλευση από την οποία προέρχονταν ... Η Κρητική Συνέλευση, η οποία εκλεγόταν με γενική ψηφοφορία κάθε δύο χρόνια, δεν είχε σαφείς εξουσίες ούτε αρκετές αρμοδιότητες. Πραγματοποίησε μόνο μια συνεδρίαση στη διάρκεια της θητείας της και, καθώς φαίνεται, είχε περιορισμένη δικαιοδοσία, αφού η τελική επικύρωση των νόμων ενέπιπτε στην αρμοδιότητα του ύπατου αρμοστή.

Λ. Μακράκη, Ελευθέριος Βενιζέλος, ό.π., σ. 382

Β.2.Με βάση το παράθεμα και τις ιστορικές γνώσεις να παρουσιάσετε και να αιτιολογήσετε τις πρώτες πολιτικές ενέργειες του Βενιζέλου ως ηγέτη των εκσυγχρονιστών μέχρι τον διορισμό του στη θέση του πρωθυπουργού από τον Γεώργιο Α΄.

Στις εκλογές του Αυγούστου του 1910 παρά την επιφυλακτικότητά του κατά τον προεκλογικό αγώνα, Ο Ελ. Βενιζέλος εξελέγη πρώτος βουλευτής Αττικοβοιωτίας, υποστηριζόμενος από την ηγεσία του Στρατιωτικού Συνδέσμου. Τα εκλογικά αποτελέσματα επανέφεραν επί τάπητος το πολιτειακό ζήτημα. Στην πρώτη του πολιτική ομιλία στον λαό των Αθηνών, στις 5 Σεπτεμβρίου 1910, ο Βενιζέλος αγωνίστηκε να αμβλύνει τις κλιμακούμενες αντιβασιλικές εκδηλώσεις ... Είναι γεγονός ότι μετά την επικράτηση του κινήματος στο Γουδί, ο Γεώργιος είχε περιέλθει σε απόγνωση. Είχε συμπληρώσει σχεδόν σαράντα εφτά χρόνια στον ελληνικό χρόνο χειριζόμενος δυσχερέστατες πολιτικές καταστάσεις. Δεν του έλειπε όμως η πολιτική ευελιξία, καθώς συνέβη με τους απογόνους του. Έτσι στο πρόσωπο του Βενιζέλου, με δεδομένη την εμμονή του στην αναγκαιότητα του βασιλικού θεσμού, διείδε τον νέο υποστηρικτή του θρόνου με τον οποίο παρά την περιθωριοποίηση του των παλαιοκομματικών από την εξουσία, θα μπορούσε να συνεργαστεί αρμονικά υποχωρώντας σε εν ανάγκη σε ζητήματα που άπτονταν της εθνικής εξωτερικής πολιτικής.

.....
Αναφορικά με την αναγκαιότητα του θεσμού ο Βενιζέλος υποστήριξε στην ομιλία της πλατείας Συντάγματος

Καίπερ βαθέως εμφορούμενος από τας δημοκρατικές αρχάς της φυλής μας, έχω ακράδαντον την πεποίθησιν ότι η Βασιλευομένη δημοκρατία, οποίον είναι κατ' ουσίαν το πολίτευμα ημών, είναι ο τύπος του πολιτεύματος όστις προσαρμόζεται άριστα προς την πολιτική μόρφωσιν του ελληνικού λαού και εξυπηρετεί προσφορώτερον τα εθνικά συμφέροντα. Αλλ' ούτε διενόηθην ποτέ την πολιτειακή μεταβολήν.

Παύλου Πετρίδη, Σύγχρονη Ελληνική Πολιτική Ιστορία σελ 171, σελ 175.